

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, පියා ඔබට සූර්ය වංශය ස්ථාපනය කිරීමට අවශ්‍ය වන්නා වූ, නව ලෝකය සඳහා වන දැනුම ලබා දෙනවා. ඔබ දැන් එම වංශයේ පාලකයන් බවට පත් වෙනවා.

ප්‍රශ්නය: ඔබගේ උරුමයට උරුම කම් කීමට ඉතා පහසුවෙන් හැකි වන, ඔබ තුළ තිබිය යුතු ස්ථිර විශ්වාසය කුමක්ද?

පිළිතුර: පළමුවෙන්ම ඒ අසීමිත වූ පියා තමා විසින්ම දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කිරීමට පැමිණ සිටිනවාය යන විශ්වාසය ඇති කර ගන්න. ව්‍යාපාර ආදියෙහි යෙදෙනා අතරම අප එම බාබාගේ දරුවන් බවත්, අප දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් වූ කළ, අප තුළ අනන්ත වූ සතුටක් ඇතිවන බවත්, එවිට අපගේ උරුමයට ඉතා පහසුවෙන්ම උරුමකම් කිව හැකි බවත් සිහි තබා ගන්න. ස්ථිර විශ්වාසයක් තිබෙනා අයගේ අනන්ත වූ සතුට සෑම විටම ඉතා උසස් තත්ත්වයක පවතිනු ඇත. සතුටක් නොමැති නම්, සත්‍යයක් තරම්වත් වටිනා වූ විශ්වාසයක් තමා තුළ නොමැති බව වටහා ගන්න.

ගීතය: අප හමු වූ දා සිට!

මිමි ශාන්ති. මෙය කාගේ ප්‍රශංසනීයත්වයක්ද? උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයේයි. ඔහු උත්තරීතර ආදරවන්තයා, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, උත්තරීතර දනවිවේ වාසය කරනා තැනැත්තා ලෙස හැඳින්වෙනවා. හොඳ අත්දැකීම් තිබෙනා දරුවන් ඔබයි. ඒ උත්තරීතර පියා තමාට අයිති කර ගත් අය ඔබයි. පසුව දරුවන් වන ඔබ ඒ උත්තරීතර පියාව ඔබට අයිති කර ගන්නා. පරම් (උත්තරීතර) එපිට යන අදහසයි. ජීව වන ඔබ ඇත්තෙන්ම උත්තරීතර පියා සමඟ උත්තරීතර දනවිවේ වාසය කරනා බව ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබෙනවා. ලොව කිසිවෙක් තුළ මෙම දැනුම ඇත්තේ නැහැ. තමා දෙවියන්ගේ ස්වරූපයක් ලෙස ඔවුන් සලකනවා. ඉතින්, කිසිම දැනුමක් ඉතිරි වන්නේ නැහැ. ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය පැමිණ ඔබ හමු වූ කළ, නව ලෝකය සඳහා වූ අළුත්ම දේවල් කියනවා. නව ලෝකයේ අළුත් හිමිදරිය හා අලුත් රූය තිබෙනවා. පැරණි ලෝකයේ තිබෙන්නේ පරණ උදයත්, පරණ රූයත් පමණයි. ඒ වගේම නොයෙකුත් ආකාරයේ දුකද දැක ගන්නට ලැබෙනවා. වැඩි දෙනෙක් ඉන්නේ අසතුටින්. රාත්‍රියේ ඔවුන්ගේ රාගය නම් වූ කඩුව පාවිච්චි කරනවා. ඒ වගේම දවස පුරාම තවත් නොයෙකුත් ආකාරයේ පව් වැඩ කරනවා. නව ලෝකයේ නිරන්තර සතුට දැක ගත හැකියි. මෙය අභිචාර්යයෙන්ම ඔබගේ බුද්ධියේ පතිත වෙනවා. නව ලෝකයේ සූර්යවාංශික ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ රාජ්‍යය තිබෙනවා. එය කුමර කුමරියන්ගේ රාජ්‍යයක් කියා කියන්නේ නැහැ. එය හැඳින්වෙන්නේ රජවරුන් හා රැජිණියන්ගේ රාජ්‍යය ලෙසයි. ඇත්තෙන්ම ස්වර්ණමය යුගයේ ශ්‍රී ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ වංශය තිබෙනවා. දිව්‍යලෝකය වන නිසා, එහි සැහෙන සතුටක් තිබෙනවා. එම සතුට වෙනුවෙන් ඔබ උත්සාහයෙහි යෙදෙනවා. එය පිවිතුරු රාජ්‍යයයි. පියා ඔබ එම ලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් කරවනවා. ඒ කාලයේ ලෝකයේ වෙන කිසිම වංශයක් හෝ ආගමක් ඇත්තේ නැහැ. ඔබ මිනිසුන්ට මේවා විස්තර කර දෙන විට මේවා නිවැරදි බවට ඔවුන්ටම කියා ඒවා ලියවන්න. නැවත නැවතත් ඔවුන්ට ඒවා ආවර්ජනය කරවීමෙන්, ඒ නව පිරිසිදු ලෝකයේ රජ, රැජිණ හා සේවකයන් ඇත්තෙන්ම පාරිශුද්ධත්වයෙන් සිටිනවා යන විශ්වාසය ඔවුන් තුළ ඇති වෙනවා. ඔවුන් සියලුම දෙනා නිරන්තර සතුටින් ඉන්නවා. දැන් ඔවුන් ඉන්නේ නිරන්තර දුකෙන්. කලී යුගය අවසානයේ තිබෙන්නේ මොනවාද, ස්වර්ණම යුග ආරම්භයේදී තිබෙන්නේ මොනවාද, අද තිබෙන්නේ කුමක්ද, හෙට සිදුවන්නේ කුමක්ද ආදී සියල්ල සන්සන්දනය කිරීමට ඔබට හැකි වන්නේ මේ සංගම යුගයේදී පමණයි. ඒ අසීමිත වූ රාත්‍රිය දැන් අවසානයක් කරා එනවා. පසුව හෙට ඒ හිමිදරියේ ඔබ රාජ්‍යය පාලනය කරනු ඇත. අද තිබෙන්නේ අපිරිසිදු ලෝකය වන අතර හෙට පිවිතුරු ලොවක් බවට පත්වනු ඇත. පූජකවරුන් ශාන්තුවරුන් මෙසේ ගායනා කරනවා: පාරිශුද්ධකරුවා වන්නේ සිතාට අයත් රාමයි. ඔවුන් මෙසේ ගායනා කරනවා ඔබට ඇසෙන විට, ඔවුන්ගෙන් මෙසේ අහන්න: ඔබ පාරිශුද්ධකරුවා ලෙස සිහිපත් කරන්නේ කාටද? අපිරිසිදුව සිටින්නේ කවුද? අපිරිසිදු ලෝකය කුමනාකාරද? ඇත්තෙන්ම අපිරිසිදුභාවය පිරිසිදු කරනා තැනැත්තා ඔබට පාරිශුද්ධත්වයට පත් කොට ඔබ පිවිතුරු ලෝකය වෙත ගෙන යනු ඇත. කලී යුගයේ අවසානය අපිරිසිදු ලෝකය ලෙස හැඳින්වෙන අතර ස්වර්ණම යුගයේ ආරම්භය පිරිසිදු ලෝකය ලෙස හැඳින්වෙනු ඇත. සෑම කෙනෙක්ම සිහිපත් කරනුයේ ඔහුම පමණයි. පිවිතුරු ලෝකය වන්නේ දිව්‍යලෝකයයි. ඉතින් අභිචාර්යයෙන්ම දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය කරන්නේ, ඒ අශාරීරික උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයයි. අපායේ නිර්මාණකරුවා (රාවණ) ගැන කිසිම ප්‍රශංසනීයත්වයක් ඇත්තේ නැහැ. මිනිස්සු දිගින් දිගටම ඔහුගේ පඬියෙකු පුළුස්සනවා. මිනිස්සු ඔහු ගැන දන්නේ නැහැ. නමුත්, ඔහු රාවණ ලෙස නම් කර තිබෙනවා. ඔහු වැනි මනුෂ්‍යයෙක් සිටිය නොහැකියි. මිනිස්සු නැවත නැවතත් උපත් ගනිමින් නොකඩාම තම නමත්, ස්වරූපයත් වෙනස් කරනවා. රාවණගේ නම සහ ස්වරූපය කිසිදා වෙනස් වන්නේ නැහැ. එහි සෑම විටම ඔප් දහයක් තිබෙනවා. රාවණ දිගින් දිගටම විශාල වන නිසා සෑම අවුරුද්දකදීම ඔවුන් එය අහල් හයකින් පමණ විශාලත්වයෙන් වැඩි කරනවා. ඔහු තමෝප්‍රධාන්, එමනිසා, ඔවුන් දිගින් දිගටම ඔහුට පුළුස්සා දමනවා. ඔබට අපිරිසිදු කරවන්නේ කවුද යන්න ගැන ඔබ දන්නවා. මේ පාප පහ හඳුන්වන්නේ රාවණ ලෙසයි. ඒවා ඔබට දුක් දෙමින් ඔබට අපිරිසිදු කරවනවා. එමනිසා, මෙම පාප සියල්ලම අතහැර දමන්න. පූජකවරුන් හා ශාන්තුවරුන් ආදීන් සාමාන්‍යයෙන් මෙම පාප දානය ලෙස ගන්නවා. ඔවුන් කියනවා: හොඳයි ඔබගේ බොරු කියන පූරුද්ද මට දෙන්න. රාගය ගැන ඔවුන් කියන්නේ, මාසයට වරක් හෝ දෙවරක් ඔබට පාපයේ (දුරාවාරයේ) ගැලිය හැකි බවයි. කොහොමනමුත්, මෙහි තිබෙන්නේ පාප පහම පිළිබඳ වූ ප්‍රශ්නයකි. ඔබ එක් හොරෙක් අල්ලා ගත හොත් තවත් හොරෙක් සොරකම් කිරීමට එනවා. ඉතින්, මෙය ඕනෑම කෙනෙකුට විස්තර කර දීම ඉතාමත් පහසුයි. කතාවක් තියෙනවා: පාපකාරී ජීවයක් හරි, ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවයක් හරි කිසිම විටෙක මෙසේ කියන්නේ නැහැ: අපිරිසිදු උත්තරීතර ජීවය හෝ ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තරීතර ජීවය. ඉතින්, ජීවය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරන්නේ කවුද? ඔවුන් අභිචාර්යයෙන්ම දෙවියන් වෙත ඇහිල්ල දික් කරනා අතර, ඔවුන්ගේ

දර්ශනය ඉහළට යොමු වෙනවා. නමුත් ඔහු එන්නේ කවදාද? ඔහුගේ නම කුමක්ද? භාරතයේ, ශිව ජයන්තිය ඉතාමත් ප්‍රසිද්ධයි. ඔහුගේ නම ශිවයි. ඔහුට වෙන කිසිම නමක් දෙන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගේ බුද්ධිය තුළට යන්නේ ලිහිල්ව සිටින ස්වරූපය පමණයි. ඔවුන් සෝමනාත් ගැන කතා කරන්නේ නම්, ඔවුන්ගේ බුද්ධියට සෝමනාත් ස්වරූපය ඇතුළු වෙනවා. උත්තරීතර ජීවයන් ඔබ වැනිම තාරුකාවක් බව ජීව වන ඔබ දැන් දන්නවා. තාරුකාවන් සුක්ෂ්ම මනෝ දේවතාවන් ලෙසත් හඳුන්වනවා. ඔවුන් මනෝ දේවතාවන් නොවේ. ඔබ මනෝ තාරුකාවන්. ඔබ දෙවියන් ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. ඉතින්, උත්තරීතර ජීවය තිත්ත. කොහොමනමුත්, ඔහුට වන්දනා කරන්නේ කෙසේද? එමනිසා, හක්ති මාර්ගයේ ලිහිල්ව ස්වරූපය තැනුවා. ඔහු එවන් විශාල කෙනෙක් නොවේ. ජීව විශාල වන්නේවත්, කුඩා වන්නේවත් නැහැ. එමනිසා, ඔහුට විශාල ලෙස තැනීම වැරදියි. කිසිම මනුෂ්‍යයෙක් තුළ උත්තරීතර ජීවය පිළිබඳ වූ නිවැරදි දැනීමක් නැහැ. මේවා ඉතාමත් සුක්ෂ්ම වූ දේවල්. ඔවුන් මෙසේ අභනවා: ඔහු ඉතාමත් කුඩා තාරුකාවක් නම්, අප කොහොමද ඔහුට සිහිපත් කරන්නේ? ඔහෝ! ජීවයකට තම පියා සිහිපත් කිරීම ඉතා පහසු දෙයක්. පියාගේ ප්‍රශංසනීයත්වය අසභ්‍යය වීම තමයි එකම වෙනස. සෑම ජීවයක්ම එක හා සමානයි. හොඳ හෝ නරක, උසස් හා පිරිහුණු සංස්කාර තිබෙන්නේ ජීවය තුළයි. දැනුම තිබෙන්නේ ජීවය තුළයි. ජීවය ඉතාමත් කුඩායි! මිනිස්සු ධනවත් වෙනවා, දුප්පත් වෙනවා. නමුත්, එසේ සිදුවන්නේත් ජීව තුළ ඇති සංස්කාර අනුවයි. දරුවන්ගේ බුද්ධිය තුළ මේ සියලු දැනුම තිබෙනවා. මිනිස්සු දෙවියන් දන්නේ නැහැ. මේ නිසා තමයි ඔවුන් තුළ ජීව පිළිබඳ දැනුමක් නැත්තේ. දෙවියන් සෑම තැනම ඉන්නවා යැයි ඔවුන් වරදවා වටහාගෙන තිබෙනවා. ජීව විසින් මේ සෑම දෙයක්ම ධාරණය කර ගන්නවා. ජීවයක් තම සංස්කාර වලට අනුව එක් එක් ශරීරයක් අතහැර තවත් ශරීරයක් ලබා ගන්නවා. මෙම ජීවය තමයි මෙය කියන්නේ. මිනිස්සු තමා කතා කරන විට, තමන් මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස සලකනවා. මෙහිදී ඔබ, තමා ජීවයක් ලෙස සැලකීම පුහුණු කළ යුතුයි. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, විසින් ජීව වන අපට උගන්වනවා. ජීව ක්‍රියා බලපෑමට යටත් යැයි මිනිස්සු කියනවා. ජීව යටත්ව සිටිනවා නම්, සංස්කාර පටිගත වන්නේ කොහේද? මේවා පටලැවිල්ලට ලක් වූ කරුණු. පියා අනිවාර්යෙන්ම නව ලෝකය සඳහා නව දැනුම ලබාදිය යුතු වෙනවා. පරණ ලෝකයේ වාසය කරනා මිනිසුන්ට මෙම දැනුම දෙන්නට බැහැ. එමනිසා, ඔබ පියාව හඳුනා ගත යුතුයි. හක්තිවන්තයින් දෙවියන්ගෙන් තම උරුමය හිමිකර ගත යුතුයි. හක්තිය දිගින් දිගටම සිදු වී තිබෙනවා. ඔවුන් දිගින් දිගටම ගස් ගල් වල දෙවියන් සොයා තිබෙනවා. සෑම කෙනෙක්ම දෙවියන්ගේ ස්වරූපයක් යැයි ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. ඇත්තෙන්ම, සෑම කෙනෙක්ම සහෝදරයෝ. ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ සිට සෑම ජීවයක්ම, සහෝදරයන්, නැති නම්, සහෝදර සාහෝදරයන්. මන්ද, ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් වන්නේ ඔවුන් වන නිසයි. ඔවුන් ශිවගේ දරුවන් කියා ඔබ කියනවා නම්, ඔවුන් අශාරීරික ජීවයි. බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් භෞතික සහෝදර සහෝදරයන්. පසුව ඔවුන් ගෘහයක වාසය කරනා විට ඔවුන්ට තමා සහෝදර සහෝදරයන් යන වග අමතක වෙනවා. ඔවුන් එය දැන සිටියා නම් පාපයෙහි ගැලෙන්නේ නැහැ. පියා දැන් නැවත වතාවක් ඔබට විස්තර කරනවා: පාපයේ ගැලෙන්න එපා. ඔබ ඒ එකම පියාගේ දරුවන්, සහෝදර සහෝදරයන්. බ්‍රහ්මා දැන් ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනවා. ඔබ ඔහුගේ දරුවන් බි.කේ. දරුවන්. ගෘහයක වාසය කරමින්ම පාරිශුද්ධත්වයෙන් සිටීමේ මාර්ගය මෙයයි. ජනකගේ උදාහරණයක් තිබෙනවා. පළමුවෙන්ම, බාබා පෑමිණ සිටින්නේ දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කිරීමට යන විශ්වාසය සෑම කරුණකදීම සිහියේ තබා ගන්න. මෙම ඊ තලය ඔවුන් තුළ වැදගත්වන්නේ, ඔවුන් ඉතාම ඉක්මණින්ම පියාට අයිති වනු ඇත. පියා කියනවා: මට අයිති වන්න. මා ඔබට දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් කරන්නම්. මේ එම අයිතිය වූ පියාමයි යන විශ්වාසය ඔබ තුළ තිබෙනවා. අප අනිවාර්යෙන්ම අපගේ උරුමය හිමිකර ගන්නෙමු. මන්මානාහවි! මධ්‍යස්ථිවි! එවැනි ඉතා සරල වූ කරුණු තිබෙනවා. ඔබගේ ව්‍යාපාර ආදිය කරනා අතරම, අප බාබාගේ දරුවන් වන බවත්, ඔබ දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්වීමටත්, සතුට අත්දැකීමට සිටිනා බවත් බුද්ධියෙහි තබා ගන්න. උපන් 84හි වක්‍රය මෙයයි. උපන් 84හි වක්‍රය තිබෙන්නේ සූර්ය වංශයේ දේවතාවන් ගැන පමණයි. ඔබ ස්ව-දර්ශන වක්‍රධාරීන් යන්න ගැන දැන් දන්නවා. වක්‍රය ගැන පමණක් කතා කිරීමෙන්ම, උපන් ගැන විස්තර කරන්න ඔබට බැහැ. මේ නිසා තමයි, තමා උපන් 84හි වක්‍රය ගැන දන්නා, ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නන් බව පැවසිය යුතු වන්නේ. එවිට, ඔබ පියා සහ යුග පහත් සිහිපත් කරනවා. අප දැන් දිව්‍යලෝකය වෙත යනවා. අපගේ උපන් 84 දැන් අවසානයක් වෙත පැමිණ තිබෙනවා. වක්‍රය දිගින් දිගටම ඔබගේ බුද්ධිය තුළ කැරකීමට ඉඩ දෙමින්, නොකඩවාම ඔබගේ සාමාන්‍ය ජීවිතයන් හොඳින් ගෙන යන්න. තම හක්තිවන්තයින්ට ස්ව-දර්ශන වක්‍රය පිළිබඳ වූ දැනුම දෙන්නැයි බාබා ඔබට කියා තිබෙනවා. ඔබ ඔවුන්ට විස්තර කරනා විට තමන් ඇත්තෙන්ම උපන් 84ක් ගන්නා බවට ක්ෂණයකින්ම ඔවුන් තුළ විශ්වාසය ඇති වෙනවා. කෙනෙක් උපන් 84ක් නොගන්නේ නම්, ඔහුට මෙය ධාරණය කර ගැනීමට නොහැකි වෙනවා. උපන් 84ක් යන්නෙහි අර්ථය වන්නේ ඔබ පළමුවෙන්ම සූර්ය වංශය වෙත යාමයි. කෙනෙක් මඳක් මෙම දැනුමට සවන් දුනහොත්, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම දිව්‍යලෝකය වෙත යනු ඇත. කොහොමනමුත්, ඔහු උපන් 84ක් ගන්නේ නැහැ. ඔහු ඊට ප්‍රමාද වී පැමිණෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එවිට, ඔහු උපන් 84ක්ම ගන්නේ නැහැ. මේවා දැනුම පිළිබඳ වූ ඉතාමත් සුක්ෂ්ම කරුණු. කර්ම බන්ධන බොහොමයක් තිබෙනවා. කෙසේවෙතත්, පියා කියනවා: හොඳයි ගැඹුරු රහස් වටහා ගැනීමට ඔබට නොහැකි නම් අඩුම තරමින් පියාට අයිති වී ඔබගේ උරුමයටත් හිමි කර ගන්න. අපි ශිව බාබාගේ දරුවන් වෙමු. ඔහු දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවාය යන කුල්මත්භාවය තබා ගන්න. කොහොමනමුත්, මායා මීට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. සමහරු මෙසේ කියනවා: පියා සහ උරුමය සිහිපත් කිරීම එතරම් අපහසු නැහැ. මායා අපට මොනවා කරන්නද? අප අනිවාර්යෙන්ම අපගේ උරුමය හිමිකර ගන්නවා. මේවා ඉතාමත් පහසු කරුණු. කෙනෙක් මත මේ ඊතලය වැදුණු විට ඔවුන් පියාවන්, උරුමයන් සිහිපත් කරමින් ඉතාමත්ම සතුටින් කාලය ගත කරනවා. ඔබ තුළ එම සතුට තිබෙනාතාක් කල්, ඔබ තුළ තිබෙනා විශ්වාසය සත්‍යයක් වත් වටින්නේ

නැති බව බාබා කියනවා. ස්ථිර විශ්වාසයක් තිබෙනා අයගේ සතුටේ දහරාව සෑම විටම උසස් තත්ත්වයක තිබෙනවා. රජ කෙනෙකුට පුත්‍රයෙක් නොමැති නම්, ඔහු මෙසේ කියනවා: බලකොටුවට ඇතුළු වීමට මා මගේ පළවන පුත්‍රයා යොදා ගන්නවා. එවිට එහි පෝලීමක් හැඳෙනවා. තරහ වලඳි මෙවැනි පෝලීම් හැඳෙනවා. කිරි බෝතල් ගැනීමටත් පෝලීම් හැඳෙනවා. පෝලීමක පළමුවැන්නා වීමට, ඔවුන් උදේ පාන්දරින්ම ගොස් එහි සිටගෙන ඉන්නවා. එසේ නැති නම්, පෝලීමේ බොහෝ වේලාවක් රැඳී සිටීමට සිදුවන බව ඔවුන් වටහා ගන්නවා. ඉතින්, මෙහිදීත් බාබාගේ ගෙලෙහි මාලයක් වීම සඳහා පෝලීමක් තිබෙනවා. සෑම දෙයක්ම තීරණය වන්නේ උත්සාහය මතයි. පියා සිහිපත් කිරීම බුද්ධියෙන් කරනා තරහයකි. කොහොමනමුත්, ඔබට නොකඩවාම ඔබගේ වැඩකටයුතු කරගෙන යන්න පුළුවන්. ඔබ දැනින් වැඩ කරනා අතර සෑම විටම ජීවයේ හඳවන පියා හා සමඟ තබා ගන්න. ආදරවන්තයන් හා ආදරවන්තියන් එකම තැනකට වී ඉඳගෙන ඉන්නේ නැහැ. ඔවුන් තම තමන්ගේ වැඩෙහි යෙදෙන්නේ බුද්ධියෙන් එකිනෙකා හා සම්බන්ධ වෙලයි. එමනිසා, මෙහිදී ඔබගේ බුද්ධිය අපව දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්කරවනා තැනැත්තා හා සම්බන්ධ වී තිබිය යුතුයි. ඔබට වෙලාව තිබෙනා සෑම අවස්ථාවකම මේ සඳහා උත්සාහ ගන්න. ඒ වගේම ඔබ තම පවුලේ අයත් සමඟ ගෙදර ජීවත් විය යුතුයි. මෙය කර්ම (ක්‍රියා) සියල්ල අත්හැර දැමීමක් නොවේ. ඔබ අනිවාර්යෙන්ම, ඔබගේ වැඩකටයුතු කරගත යුතුයි. පියා දැන් බ්‍රහ්මාගේ ශරීරයට ඇතුළු වී මෙසේ කියනවා: මා ඔබගේ පියායි. මා ඔබට ලොව පාලකයන් බවට පත් කරවනවා. ඔබ මාව ඔබට අයිති කර ගන්නේ නැතිද? ඔබ අයිති මටයි. ඉතින්, මා හා යෝගා කරන්න! එසේ නැති නම්, ඔබට මගේ දේශයට පැමිණීමට හෝ දිව්‍යලෝකයට යාමට නොහැකි වෙයි. මට අයිති වීමෙන් පසුවත් ඔබ පාරිශුද්ධත්වය රැක්කේ නැතහොත්, ඔබ මගේ නාමයට නිග්‍රහයක් කරනා අතර බොහෝ සෙයින් දූවම් ලබනු ඇත. සත්ගුරුගේ නාමයට නිග්‍රහ කරනා අයට දිව්‍යලෝකයේ දොරටු අතරින් යා නොහැක. අව්වා.

ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරීන් බවට පත් වීමෙන්, දිව්‍යලෝකයේ නිරන්තර සතුටේ ඔබගේ භාග්‍යය සහ රාජධානිය ඔබට හිමි කරදෙන, මව සහ පියා වන බාජදාදාගෙන්, බොහෝ කලක් නැතිව සිට දැන් හමු වූ දරුවන්ට, සෙනෙහස, සිහි කිරීම සහ සුඛ උදූසනක්. ආධ්‍යාත්මික පියා ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර කරයි.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියාගේ ගෙල වටා වූ මාලාවක් බවට පත්වීම උදෙසා ඔබගේ බුද්ධිය තරහයක යොදවන්න. ස්මරණය නම් වූ වන්දනා ගමනෙහි තරහ කරන්න.
2. ඔබගේ ගෘහ ජීවිතය වෙනුවෙන් සෑම දෙයක්ම කරනා අතරම ස්ව-දර්ශන චක්‍රය කරකවන්න. කිසිම විටෙක සත්ගුරුට නිග්‍රහ කරන්න එපා. පියාගේ නාමයට නිග්‍රහයක් වන කිසිම ක්‍රියාවක් කරන්න එපා.

වරදාහය: ඔබගේ ධෛර්යයේ පදනම මත ඔබ උද්යෝගයේ සහ උනන්දුවේ පියාපත් වලින් පියාසර කර ඔබේ උසස් වාසනාව ලබන්නවා. කුමන වේලාවක, කුමක් සිදු වුවත් ඔබගේ ධෛර්යය කිසි විටෙක අත් නොහරින්න. අන් අයගේ දුර්වලකම් දැකීමෙන් ඔබට කලකිරීමට පත් නොකරගන්න. 'මටත් එසේම වේදැයි මම නොදනිමි.' මෙවැනි සිහිවිලි කිසිම විටෙක ඇති නොකරගන්න. වාසනාවන්ත ජීවයන් කිසි විටෙක අන් අයගේ බලපෑමට ලක් නොවන අතර, අන් අයට ඔවුන් ආකර්ෂණය නොවන හේතුවෙන් පහළට නොවැටේ. නිරතුරුව උද්යෝගයෙන් සහ උනන්දුවෙන් පියාසර කරන නිසා, එම ජීවයන් ආරක්ෂා වී සිටිති. පසුගිය දේ ගැන සිතන හෝ දුර්වලකම් ගැන සිතන අය කරන්නේ පසුපස බැලීමයි, එනම්, ඔවුන් රාවණ්ට ආයාචනා කරයි.

පාඨය: එක් එක් අයගේ අවවාද වලට සැලකිල්ලක් දැක්වීම නම්, සැලකිලි ලැබීම වේ. ගෞරවය දෙන අය අත් කිසිවෙකුට අපහාස නොකරයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***